

Ezekről?!

ÁLLÁSPONT

Kedves kollégánk, Balavány György, a Magyar Nemzet korábbi kiemelkedő publicistája, a Mindennapi.hu névre hallgató új ökumenikus keresztény közéleti internetes magazin főszerkesztője bocsánatot kért Bolgár Györgytől. És nemcsak Bolgártól, hanem másoktól is. A teljesség igénye nélkül ide is írom a nevüket, talán nem senyved el a papír: Popper Pétertől, **Eörsi Istvántól**, Heller Ágnestől, Kenedi Jánostól, Tamás Gáspár Miklóstól, Gábor Györgytől, Bakáts Tibortól, Gyurcsány Ferenc-től, Dobrev Klárától, Horn Gyulától, Havas Szófiától és Orosz Józseftől.

Ezekről. Bocsánatot kért, mert – mint hétfői vezércikkében írja – „lehetetlen, hogy ennyi gyűlölködés, rágalmazás, gyanúsítgatás, ennyi maró és gyilkos cinizmus maradjon a közbeszédben”. Kollégánk „elhűlve” látja, hogy „ma már úgynevezett keresztények is micso-da kirekesztő, becsmérlő módon képesek támadni mindenkire”. „Vilámgyors reflex a másként vélekedő leminősítése, kompetenciájának kétségbe vonása – ahelyett, hogy megpróbálnánk megérteni” – sajnálkozik Balavány, aki nem képes jó lelkiismerettel folytatni a munkáját, míg be nem ismeri: az elmúlt években publicistaként maga is sokat rontott a helyzeten. „Ezért most nyilvánosan bocsánatot kérek mindazoktól – élőktől és holtaktól egyaránt –, akik tevékenységét úgy kritizáltam, hogy egyúttal kipellengéreztem, szándékosan megaláztam őket.”

A reakció nem maradt el, Bolgár György az ATV Újságíróklubjában a pornóregénye óta arcán ragadt kaján mosollyal konferálta fel Mészárosnak, Avarnak és Désinek az önvallomást, rögtön hozzátéve, hogy „nem feltétlenül jó ez a névsor, de kiindulásnak elfogadható”. Úgyhogy kedves Gyuri, Bolgárék további kegyeit keresve folytathatnád a sort. Gyurcsány és Horn mellett elnézést kérhetnél mondjuk Kádártól, Rákositól, Pol Pottól, Kun Bélától, Szamuelytól.

Apropó, Kun és Szamuely. Most került a kezünkbe Pethő Sándor egy korai cikke, amelyben Kun Bélát „valami közbülső lénynek” nevezi, aki „átmenet a demagóg és a patkány között”. Szamuely Tiborról pedig azt írja, hogy „degenerált, vérbajos, a forradalom erkölcsi iszapjában meg-hempergetett, tökéletlen Quasimodo”. Pethő Sándor, akinek erkölcsi tartását és szellemi termését jobb- és baloldalon egyaránt szokás elismerni, nem gondolta úgy, hogy ha nemzetárulókról, hazugokról, tolvajokról és alávaló gazemberektől van szó, kizárólag piszi, azaz politikailag korrekt stílusban fogalmazhatna. Különösen, hogy ez az idétlen és mélységesen álszent terminus akkoriban még nem is létezett.

Persze lehet jajongani a hasonlaton, de lássuk be: nincs sok különbség Kun Béla és Gyurcsány Ferenc között. Gyuri, te, aki tavaly büszkén átvettél a Pethő Sándor leszármazottai által alapított Szellemi honvédelemért díjat, nem tagadhatod meg a küldetésedet. Noked a díjátadón elhangzott méltatás szerint sikerült megértened, hogy mit jelentenek ma Pethő eszméi, hogy miként kell megküzdenuk ma is „két pogány közt egy hazáért”, harcolni azért, hogy „Magyarország a globalizáció és az állandó kettős mérce pergőtüzében is magyar ország maradjon”.

Akkor most nem visszakoehatsz. Nem bújhatsz az álkeresztény önfeladás rejtekébe, nem lehetsz puha és gyáva. Mintha egy farka kiéhezett farkassal próbálnál egyezkedni. Megpróbálhatod megcirógatni a vadakat, de tőből le fogják harapni a karod.

Értem én, nem lehet örökké háborúzni. De nem lehet rögtön és félszegen békejobbot nyújtani azoknak, akik szellemi atyjaikkal hatvan éven át döngölték a földbe az igaz embereket. Különösen ezeknek nem hajolhatsz meg, Gyurcsány Ferenc, Szilvász György vagy Horn Gyula pribékjeinek, akik egyetlen könnycseppet sem morzsoltak volna el, ha 2006. október 23-án egy eltévedt gumilövedék a te szemed világát is kioltja.

Gyuri, te magad írtad két éve Bolgár Györgyről, hogy a stupiditás öreg óriása. Akkor is kegyes voltál, Bolgár ugyanis a hazugság öreg óriása. Aki – a múlt pénteki Népszava tanúsága szerint – már ott tart, hogy Magyarországot lenullázták, diktatúra van, s amit látunk, tragikus komédia.

Mindannyiunk érdeke, hogy az árkokat betemessék, a nemzeti együttműködés megvalósuljon, ne legyen többé rendes baloldali mérnök meg bélistázott, számkivetett mérnök. Ám hazánk elárulóinak nem nyújthatunk békejobbot soha. Bűnbocsánatról is csak akkor lehet szó, ha már túlestek egy alapos vezeklésen. ■

HUTH GERGELY

huth.gergely@magyarhirlap.hu